

LABĀKĀ DEBESU DĀVANA (CAHARIJA)

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDEĻAS PĒTĪJUMIEM:

Cah. 8. nod., 9:9; 12:1-10; 13:7-9, 14; Mat. 21:9; Jāņa 19:37.

ATMIŅAS PANTS:

„Tas Kungs, viņu Dievs, viņiem piešķirs uzvaru un tos izglābs tanī dienā kā Savas tautas ganāmo pulku; kā dārgakmeņi pieres rotā viņi mirdzēs Viņa zemē.”
(Cah. 9:16)

GALVENĀ DOMA:

Caharijam ir brīnišķīgi mesiāniskie pravietojumi, kas norāda uz Jēzu un apstiprina mūsu ticību Viņam.

Bībeles vēsts pašā sirdī ir visskaistākais stāsts, kāds jebkad ir stāstīts – par Dievu Radītāju, kurš Sava Dēla personā atstāja Debesu godību, lai glābtu cilvēci no grēka un nāves. Caharijas grāmatas otrajā pusē ir atsevišķi mesiāniskie pravietojumi – Vecās Derības pravietiskie apsolījumi par Jēzu, kas mūsu labā ir izdarījis visu.

Šie īpašie apsolījumi vispirms tika doti Dieva ļaudīm, kas dzīvoja riskantajos Caharijas laikos, lai viņu skatu noturētu uz glābšanas vēsti. Lai gan oriģinālo šo pravietojuma kontekstu nekad nevajadzētu ignorēt, to nevajadzētu arī ierobežot ar piepildījumiem pagātnē. Tā vietā mēs aplūkosim, kā tie piepildījās Jēzū. Šo pravietojumu piepildīšanās ir universāla, nevis lokāla, jo tie ietekmē visas pasaules, nevis tikai senā Israēla un Jūdejas likteni.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 22. jūnijā.

VIENA JŪDA SVĀRKU STĒRBELE

Sākot ar 8. nodaļu, Caharijas grāmatā notiek radikāls pavērsiens. Kunga sūtītās vēstis stāsta par pasaules nākotni un par Dieva ļaužu lomu tajā. Dažus pantus no šīm nodaļām nav viegli saprast, bet skaidrs ir viens – nākotne ir pozitīva.

Izlasi Cah. 8. nodaļu! Kādus mums, septītās dienas adventistiem, noderīgus principus tu vari gūt no tās? _____

Dieva plāns bija, lai Jeruzaleme atkal būtu droša vieta, kur sirmgalvi varētu sēdēt ielās, kurās rotaļājas pulks zēnu un meiteņu (Cah. 8:4, 5). Tiem, kas mājaja pilsētā, ko bija ieņēmis iebrucējs, apsoliņums par drošām ielām izklausījās kā sapnis.

Tā vietā, lai uz visiem laikiem paliktu maza, pakļauta tautiņa, Dieva ļaudīm vajadzēja būt magnētam, pie kura tiktu vilktas tautas, lai pielūgtu Kungu, visas zemes Ķēniņu (Cah. 14:9). Izteiciens „dažādas tautas un valodas” Cah. 8:23 norāda, ka pravietojums paredz universālu kustību.

Līdzīgi Jesajam (Jes. 2. nod.) un Jesajas laikabiedram Miham (Mih. 4) Dievs Caharijam parādīja, ka pienāks diena, kad ļaužu pulki no daudzām pilsētām un tautām nāks uz Jeruzālemi, lai lūgtu un meklētu Kungu. Dieva klātbūtne Ciānā vispārēji tiks atzīta, kā arī Viņa svētības uz tiem, kas Viņu pielūdz.

Evaņģēlija ziņojumi stāsta, ka šie mesiāniskie pravietojumi ir sākuši piepildīties, pateicoties Jēzus Kristus kalpošanai. Vienā gadījumā, piemēram, Jēzus teica, ka tad, kad Viņš tiks paaugstināts no zemes, Viņš „visus vilks pie Sevis” (Jāņa 12:32).

Kristus draudzei mūsu laikos, sauktai arī par „Dieva Israēlu” (Gal. 6:16), ir privilēģija piedalīties šajā misijā. Mums ir jānes glābšanas gaisma līdz pat zemes galiem. Šādā veidā Dieva ļaudis var būt liela svētība pasaulei.

Izlasī īpaši Cah. 8:16, 17! Laikā, kad mūsu draudze meklē atmodu un reformāciju, kā mēs varam izvairīties no tā, ko Dievs saka, ka Viņš ienīst? _____

MIERA ĶĒNIŅŠ

Izlasi Cah. 9:9! Kā Jaunā Derība to attiecina uz Jēzu? Skat. Mat. 21:9, Marka 11:9, 10; Lūk. 19:38; Jāņa 12:13-15. _____

Jēzus uzvaras gājiens bija nākotnes Ķēniņa iejāšana Jeruzalemē uz ēzeļa. Bibelē prieks un liksme īpaši ir saistīta ar Dieva kā Ķēniņa sumināšanu (Ps. 47, 96, 98). Šis lēnprātīgais Valdnieks atnesīs taisnību, glābšanu un ilgstošu mieru, un Viņa valdība pletīsies no viena zemes gala līdz otram.

Kad Jēzus tikai dažas dienas pirms Savas nāves uzvaroši iejāja uz ēzeļa Jeruzalemē, liels skaits ļaužu priecājās par Viņa nākšanu. Daži priecājās, cerot, ka Kristus uzveiks Romas varu un nodibinās Jeruzalemē Dieva valstību. Bet tā vietā, lai celtu Sevi par Israēla ķēniņu, Jēzus nomira pie krusta un pēc tam cēlās augšā no Sava kapa. Nav šaubu, ka Viņš pievīla daudzus Savus sekotājus – tos, kas bija gaidījuši militārāku vadītāju. Tomēr viņi nezināja, ka tas, ko viņi gribēja, salīdzinot ar Jēzus nāvi, nebija nekas.

„Kristus ievēroja jūdu ķēniņu iejāšanas paradumu. Dzīvnieks, ar kuru Viņš jāja, bija tāds, kādu izmantoja Israēla ķēniņi; arī pravietojumos bija pasludināts, ka tādā veidā Mesija ienāks savā valstībā. Tiklīdz Viņš bija uzsēdināts uz ēzeļa kumeļa, gaisu satricināja spēcīgs prieka un gaviļu sauciens. Ļaužu pulks Viņu apsveica kā Mesiju, savu Ķēniņu. Jēzus pieņēma izrādīto godbijību, ko agrāk nekad nebija pieļāvis. Mācekļi to uztvēra kā pierādījumu, ka tūlīt piepildīsies viņu jaukās cerības un tie Jēzu redzēs kā valdnieku. Tautas masas bija pārliecinātas, ka ir pienākusi atbrīvošanas stunda.” (E. Vaita „Laikmetu ilgas”, 570. lpp.)

Daudz ir rakstīts par to, ka tad, kad viss izskatījās labi, pūlis bija sajūsmināts par Jēzu. Kad kaut kas negāja tā, kā vajag, daudzi tajā pašā pūlī tomēr novērsās no Viņa (daži pat atklāti pavērsās pret Viņu). Ko mēs varam mācīties no šī notikuma par to, cik bīstamas ir nepareizas gaidas? Tu vari pieprasīt, piemēram, dziedināšanas apsoliĵumu vai apsoliĵumu uzvarai pār grēku, bet neredzi to notiekam tā, kā biji gaidījis. Kā mēs varam attīstīt ticību, kas necieš zaudējumus, pat tad, kad viss nenotiek tā, kā cerēts, gaidīts un pat lūgts? _____

SADURTAIS

Caharijas 12.-14. nodaļa atklāj dažas lietas, kas būtu varējušas notikt, ja Israēls būtu bijis Dievam uzticīgs. Pirmkārt, Kungs būtu devis pilnīgu uzvaru pār ļaunā spēkiem un naidīgajām tautām, kas centās pretoties Viņa glābšanas plānam (Cah. 12:1-9). Lai gan Jeruzaleme bija Dieva instruments preti šai uzvarai, pati uzvara būtu nākusi no Kunga iejaukšanās. Beigās ienaidnieks tiktu pilnībā sakauts un iznīcināts.

Cah. 12:10 iezīmē pāreju no fiziskas atbrīvošanas, ko Israēls būtu piedzīvojis, ja būtu bijis uzticīgs, uz garīgu Dieva uzticīgo ļaužu atbrīvošanu. Pēc uzvaras Dieva ļaudis apskautu savu Kungu. Dieva žēlastības un lūgšanu Gars tiktu izliets pār tautu un tās vadītājiem. Šis Gara pārlicināšanas darbs noslēdzas ar tāli sniedzību, plašu nožēlu un garīgo atmodu, pēc kā tiecas mūsu draudze.

Kad Dievs izlej Savu Garu, Viņa ļaudis raugās uz To, ko viņi ir dūruši, un vaimanā par Viņu, kā vaimanā par vienīgo Dēlu. Oriģinālais ebreju vārds „dūruši” vienmēr izsaka fizisku vardarbību, kas parasti beidzas ar nāvi (4. Moz. 25:8, 1. Sam. 31:4). Ļaužu sāpju smagums pastiprinās, saprotot, ka Jēzus Kristus nāvi ir izraisījuši viņu pašu grēki.

Izlasī Cah. 12:10! Kā apustulis Jānis saista šo pantu ar Kristus krustā sišanu un Viņa otro nākšanu? Skat. Jāņa 19:37, Atkl. 1:7.

Interesanti, ka viens no tradicionālajiem jūdu skaidrojumiem saka, ka šis pants norāda uz Mesijas piedzīvojumiem. Protams, viņiem taisnība: tas runā par Jēzu un Viņa nāvi pie krusta (salīdzini ar Jes. 53. nod.).

„Golgātas ainas izsauc visdziļākās emocijas. Nav nekas sliktas, ja parādām dziļu interesi par šo tematu. Mūsu domas un iztēle nekad nespēs pilnīgi aptvert, ka tik augstu stāvošajam, tik svētajam Kristum vajadzēja ciest šādu mokpilnu nāvi, nesot pasaules grēku smago nastu.” (E. Vaita „Liecības draudzei”, 2. sēj., 213. lpp.) Kā var pieaugt tava izpratne par to, ko Viņa nāve un tas, ko Viņš piedāvā, nozīmē tavai dzīvei?

LABAIS GANS

Gadsimtiem ilgi jūdu un kristiešu lasītāji Caharijas grāmatā ir atraduši neskaitāmas norādes uz Mesiju un Viņa laiku. Kristieši, protams, ir sapratuši, ka šie panti attiecas uz Jēzus Kristus dzīvi un kalpošanu: uzvarošais, tomēr miermīlīgais Ķēniņš (Cah. 9:9), kas tika sadurts (Cah. 12:10), Gans, kas tika nogalināts (Cah. 13:7).

Cah. 13:7-9 pravietim tiek parādīta aina, kurā Kunga tiesas zobens ir pacelts pret Labo Ganu. Iepriekš pravietis redzēja zobenu paceltu pret „nederīgo ganu” (Cah. 11:17). Bet šajos pantos nogalināts tiek Labais Gans, un ganāmpulks tiek izkaisīts. Viņa nāve rada lielus pārbaudījumus un izaicinājumus Dieva ļaudīm, kuru laikā daži atkrīt. Tomēr visi uzticīgie tiek šķīstīti.

Izlasi Mat. 26:31 un Marka 14:27! Kā Jēzus attiecina šo pravietojumu uz to, kas notiks tajā naktī? Vēl svarīgāk, ko viss šis notikums, kad mācekļi bēga, saskaroties ar grūtībām (skat. Mat. 26:56 un Marka 14:50), māca mums par Dieva uzticamību, kas ir pretēja cilvēka neuzticamībai? _____

Dieva kā gana apzīmējums ir atrodams daudzās vietās Bībelē, sākot ar 1. Mozus grāmatu (1. Moz. 48:15) un beidzot ar Atklāsmes grāmatu (Atkl. 7:17). Ar Ecehiēla starpniecību Dievs norāja bezatbildīgos Savu ļaužu ganus un apsolija meklēt pazudušās avis, lai par tām parūpētos. Attiecinot šos vārdus uz Sevi, Jēzus paziņoja, ka Viņš ir Labais Gans, kas atdot savu dzīvību par avīm (Jāņa 10:11).

Padomā par tiem laikiem, kad tu esi bijis neuzticīgs Kungam. Neskatoties uz to, kā Viņš ir turpinājis tev parādīt Savu žēlastību? Kādai vajadzētu būt tavai reakcijai uz šo žēlastību un žēlsirdību? _____

VISAS PASAULES ĶĒNIŅŠ

Izlasi Cah. 14. nod.! Kā mums jāsaprot tas, kas šeit pateikts? _____

Savas grāmatas pēdējā nodaļā Caharija apraksta dienu, kad visas nenožēlojošās tautas sapulcēsies pret Jeruzalemi. Pēdējā brīdī Kungs iejaucas, atbrīvojot Savus ļaudis un nodibinot Savu mūžīgo valstību virs zemes. Pēc tam, kad visi, kas Viņam pretojās, ir iznīcināti, visas tautas pielūgs vienīgo patieso Dievu. Kungs būs Ķēniņš pār visu pasauli. Viņš būs vienīgais Kungs, un Viņa vārds tiks paaugstināts pāri visiem vārdiem. Lielais ES ESMU izsaka visu, kas Dievs ir un vienmēr būs. Lai gan tas viss būtu varējis notikt, ja Israēls būtu palicis uzticīgs, tas tik un tā piepildīsies, bet daudz plašākā mērā Dieva ļaužu pēdējās atbrīvošanas laikā.

Kad Caharija pasludināja Mesijas nākšanu, viņš neatdalīja Viņa pirmo un otro nākšanu vienu no otras. Tāpat kā citi pravieši, viņš gaidāmo Mesijas valstību redzēja kā godības pilnu nākotni. Tikai Kristus pirmās nākšanas gaismā mēs tagad varam ieraudzīt atšķirību starp šīm divām nākšanām. Mēs varam arī justies pateicīgi par visu, ko Viņš ir paveicis mūsu glābšanas dēļ Golgātā. Tā mēs varam ar prieku gaidīt Dieva mūžīgo valstību (skat. Dan. 7:14).

Šis pravietiskās grāmatas noslēguma daļa apraksta Jeruzalemi tās godībā – paaugstinātu, ļaužu pilnu un drošu. Izglābtie no visām tautām piedalīsies mūžīgā Ķēniņa pielūgsmē. Visu Jeruzalemes pilsētu piepildīs tempļa svētums.

Pētot šos godības pilnos apsolījumus kopā ar vispārējo Bībeles mācību, mēs nonākam pie secinājuma, ka šo pareģojumu galīgais piepildījums notiks jaunajā Jeruzalemē, kur Dieva ļaudis no visām malām nāks kopā, lai pielūgtu Viņu mūžīgi. Tas viss notiek tikai pēc Jēzus otrās nākšanas. Viņu pastāvīga slavēšanas tēma būs Dieva glābšana, Viņa labestība un spēks, tieši tā, kā sacīts slavenajā dziesmā, ko Mozus un Israēla bērni dziedāja pēc jūras šķērsošanas: „Kungs ir ķēniņš mūsu mūžos!” (2. Moz. 15:18) Senie pravieši un uzticīgie ļaudis pagātnē dedzīgi gaidīja šo noslēdzošo notikumu.

Pārdomā noslēdzošo glābšanu, kas mums ir apsolīta, – jaunas debesis un jauna zeme bez grēka, nāves, ciešanām un zaudējumiem. Kāds tev ir pamatojums šai cerībai, un kā tu vari to ik dienas turēt savā priekšā, īpaši grūtībās, bailēs un sāpju brīžos? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

„Pat vistumšākajās dienās ilgās cīņas laikā ar ļaunumu Dieva draudze ir saņēmusi atklāsmes par Jehovas mūžīgo nodomu. Viņa ļaudis ir drīkstējuši skatīties pāri grūtībām uz nākotnes uzvaras gaviļēm, kad cīņa būs beigusies un atpirktie ieies Apsolītajā zemē. Un šodien, kad laikmetu cīņa strauji tuvojas noslēgumam un apsolītās svētības drīz visā pilnībā kļūs par Dieva draudzes daļu, nākamās godības skati, ko gleznojusi Dieva roka, ir tikpat dārgi. [..]

Atpestītās tautas nepazīs citus likumus kā vienīgi Debesu likumus. Visi būs viena laimīga, vienota saime, tērpusies slavas un pateicības apģērbā. Rīta zvaigznes atkal kopā priecīgi dziedās, un visi Dieva bērni gaviļēs, kad Dievs un Kristus vienprātīgi paziņos: “Tur nebūs vairs grēka, nedz nāves.” (E. Vaita „Pravieši un ķēniņi”, 722., 732., 733. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Lai arī cik ļoti cilvēki ir centušies padarīt mūsu pasauli labāku, tā turpina kļūt arvien ļaunāka. Saskaņā ar Biblii, tikai tad, kad Kristus atgriezīsies un radīs pasauli no jauna, tā būs paradīze, pēc kā mēs tik ļoti ilgojamies. Zinot šo patiesību, kāpēc mēs vēl joprojām esam aicināti ienest tajā tik daudz miera, dziedināšanas un atvieglojuma, cik vien iespējams? _____

2. Ceturtdienas tēma norādīja uz interesantu faktu, ka daudzi Vecās Derības pravietojumi par Jēzus nākšanu runā kā par vienu notikumu, nevis diviem. Ko tas mums stāsta par to, cik cieši saistīta ir Kristus pirmā un otrā nākšana glābšanas jautājumā? Kāpēc tas tā ir? Kāpēc ir tā, ka bez pirmās atnākšanas nevarētu notikt otrā, un kāpēc otrajai nākšanai bez pirmās nebūtu nekāda labuma? _____

3. Lūdzot pēc atmodas un reformācijas mūsu vidū, ko mēs varam mācīties no Caharijas grāmatas tādu, kas var palīdzēt gan katram no mums individuāli, gan kā draudzei būt gataviem Svētā Gara izliesānai, kas ir vitāli nepieciešama atmodai un reformācijai? _____
